

УДК 821.111(415)-31
Т59

First Published in English in 1997 by Poolbeg Press in Dublin, Ireland
Reissued in English in 2024 by Mercier Press in Cork, Ireland
Copyright © Neville Thompson 1997
© Translation into Ukrainian by Yuliana Kazkova 2025

Невілл Томпсон

Т59 Шалено закохані [Текст] : роман / Невілл Томпсон ; пер. з англ. Юліани Казькової. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 304 с.

ISBN 978-966-448-472-2

Дублін, 1980–1990-ті. У бетонних джунглях житлового масиву живуть Джекі та Джонсер — двоє підлітків, чії долі перетинаються у світі, де виживають найсильніші. Вони шалено закохані, але чи достатньо цього, щоб залишитися навіки разом?

Джонсер завжди був бунтарем: вуличні бійки, розбої, ходіння по лезу ножа. Його життя — це баланс між коханням і проблемами, адже необдумані вчинки штовхають його на небезпечний шлях. Попри амплуа «поганого хлопця», Джекі зачарована його дикою натурою, але жага Джонсера до крадіжок і бійок може дорого коштувати для них обох.

«Шалено закохані» — це вибухова суміш гостросюжетного роману та драми про життя, повне втрат, пристрасті та боротьби. Відкрийте для себе цю історію та пориньте у світ, де кохання — це водночас порятунок і пастка.

УДК 821.111(415)-31

© Невілл Томпсон, текст, 1997
© Таня Омельченко, обкладинка, 2025
© Юліана Казькова, переклад, 2025
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-472-2 (укр.)
ISBN 978-178-117-948-2 (англ.)

Усі права застережено

РОЗДІЛ 1

Я не можу, курва, повірити, що о 22:30 суботнього вечора він удома.

— Що сталося? — запитала я, коли він зайшов на кухню.

Він не відповів, просто підійшов до коричневої кавомашини *Formica*, дістав хліб і банку полуничного джему.

— Джонсере!

Він відкрив банку, роззирнувся за ножем і аж тоді вирішив озватися.

— Що?

— Я запитала, що сталося?

— Нічого.

Він розірвав обгортку, щоб дістати хліб, намастив скибку маслом і тим самим ножем розмазав по ньому велику порцію джему. Склавши хліб навпіл, запхав до рота скільки зміг.

— Чому завжди щось має бути, блядь, не так?

Він знов устроїв ніж у масло, яке тепер замастив джемом.

— Заради бога, Джонсере! Не роби так!

Він глянув на банку й почав так реготати, аж шматочки добре пережованого хліба повилітали з рота.

— Схоже на використаний тампон, хіба ні?

Я жбурнула в нього ганчіркою.

— Вали, брудний виродку.

Він голосно засміявся, ухильнувся і побіг коридором. Я нахилилася, щоб підняти ганчірку, і поглядала, як він спотикається. Можливо, він був трохи напідпитку або просто не прийшов його приятель (а може, прийшов із дружиною, а Джонсер ненавидів її). Хай там як, та зараз лише пів на одинадцятую суботнього вечора, а він удома. Діти в ліжку, посуд помитий, і лише «використаний тампон» видніє на столі.

Здавалося, це гарний вечір.

РОЗДІЛ 2

Я спіткнувся в коридорі.

Рот повний хліба з джемом, а живіт – пива. Джекі йобнула мене ганчіркою, тому мені зразу стало ясно, що вона не злиться.

Пет Кенні розмовляв із якимось сухозадим виродком про свою самотницьку навколосвітню подорож.

Ну, якщо він, блядь, і правда був сам, хто ж тоді, курва, тримав камеру? Суцільна брехня. Я перемкнув канал, іде «Матч дня», бля, я вже й не пам'ятаю, коли востаннє його дивився.

Ніякого Джиммі Гілла*, дива ніколи не закінчатся, і Гарі, курва, Лінекера**. Я думав, його змило десь у Китаї, чи Японії, чи деінде. Я ненавидів його відтоді, як він забив нам той гол на Чемпіонаті світу 1990 року, але, мушу визнати, він знав, що робить.

Принаймні як на англійця.

Я спробував стрибнути на диван у стилі Джеймса Діна. Таким, знаєте, крутим стрибком через спину, немов стрибун у висоту. Моє тіло вже було в повітрі, але ноги переплуталися і катапультиували мене до раптової і незграбної

* Джиммі Гілл – видатний англійський футболіст, тренер і телевізійний коментатор. – Тут і далі примітки перекладачки.

** Гарі Лінекер – колишній англійський футболіст, один із найкращих форвардів свого покоління.

зупинки. Я вдарився головою об дерев'яне бильце й жорстко приземлився дупою на підлогу.

Похуй, б'юся об заклад, Джеймс Дін мав два чи три дублі, перш ніж удосконалив цей стрибок.

Я насилу вибрався на диван, коли ввійшла Джекі з упаковкою пива *HARP* і великою пачкою попкорну. Вона пролизнула мені попід руку, і я зрозумів, що мене чекає розвага.

Залпом вдудлив пляшку, відкрив другу й узяв жменю попкорну. Вирішив переглянути гол місяця, перш ніж зрушити з місця.

Вхідні двері відчинилися, і Джекі скочила на ноги.

— Ну, блядь, — вигукнув я. Знав же, що треба було покласти її, коли була нагода.

— О курва, це, мабуть, Енн прийшла позичити пілосос.

Вона стояла переді мною, поправляючи спідницю, і я проклинав той факт, що в Енн немає власного йобаного пілососа. Рукою я провів по її нозі й торкнувся трусиків.

— Від'їбися, — прошепотіла вона, прикидаючись роздратованою, але це їй не вдалося. Я поглянув на її обличчя — Джекі була схожа на підлітку, до кімнати якої ось-ось увійдуть батьки. Я б цього їй не сказав, бо вона б знову послала мене до біса, але вона була прекрасна.

Двері відчинилися, її усмішка зникла, рот розтулився, але нічого з нього не вилетіло.

Потім вона скрикнула: «О боже!».

Я підняв голову й побачив ствол обріза, що дивився прямо на мене.

Це було як у старому фільмі, Богом клянуся, ви знаєте, такому, де героя ось-ось застрелять, тож усе його життя вмить проноситься перед очима. За ті кілька секунд було

так, ніби за справу взявся режисер Сесіл Б. ДеМілл*, і я побачив своє життя так чітко, ніби сидів у першому ряду кінотеатру «Адельфі»**.

* Сесіл Б. ДеМілл — відомий голлівудський кінорежисер, продюсер і сценарист, що прославився своїми епічними фільмами на біблійні й історичні теми.

** Кінотеатр «Адельфі» — відомий театр у Лондоні, розташований на вулиці Стренд.

РОЗДІЛ 3

Я народився у великому маєтку з довгими пагонами садів і кіньми, що блукали розлогими луками. Лакеї в уніформі стояли біля наших дверей удень і вночі. Саме так мав би виглядати фільм. Реальність була зовсім іншою.

Я народився в Балліфермоті* (Балліер – для місцевих). То був кульмінаційний момент Корпорації. Бетонні джунгли, і цим вони остаточно, без тіні сумніву, довели, що їм начхати на тих бідолах, яких натовпами зганяли туди жити. Кожного, курча, дня вивезення сміття коні бродили по району і пхали свої срані дупи в мішки для відходів. Щопонеділка ми прокидалися від лементу одного старого, який кричав на тих маленьких плямистих виродків.

Отож лакеї у формі *Garda Siochana*** завжди стояли біля наших дверей. Якби наш старий не бухав, хтось із нас, дванадцятьох дітей, точно попався б на крадіжці. Не можу пригадати тижня, коли б вони не гупали у двері.

Я був наймолодший. Ма народжувала дітей так, наче вони виходили з моди, а в неї їх було вісімнадцять, з яких шестеро померли. Вісімнадцять вагітностей у віці від сім-

* Балліфермот – житловий район Західного Дубліна, що має і сучасні, і старі частини, з характерною ірландською архітектурою та культурною атмосферою.

** *Garda Siochana* – дослівно «охоронці миру», національна поліція Ірландії.

надцяти до сорока трьох років. Ми говоримо про «Книгу рекордів Гіннеса». Тато казав, що їй не варто вставати з ліжка, бо це марна трата часу. Вона сміялася з цього, ми всі сміялися, хоча й не розуміли, що тут такого кумедного. Коли молодий лікар спробував дати їй пораду щодо контрацепції, Ма глянула на нього як на гівно і сказала, що це воля Божа.

«Божа воля!»

Божа воля, аби ніхто з нас ніколи не мав і пари штанів, щоб засунути в них свою дупу.

Божа воля, щоб Санта завжди приносив поламани іграшки. Чиясь воля. Закладаюся, Бог такий самий, як і всі, і не був у Балліері. Та, якщо чесно, я не міг його звинувачувати.

Було до нестями важко.

Мене охрестили Джоном Кімблом Кілі. Кімблом – тому що моя мати думала, що він доволі суперовий актор*, а Джоном – на честь старшого брата, який помер при народженні. Але найсмішніше було те, що помер не Джон, а Джиммі. Тож у нас з'явилися два Джони, і я став Джонсером. Ну, я був би в ахуї, якби мене кликали Кімблом.

Ма дала дивні імена всім нам. Відомі співаки, кінозірки, біблійні імена, та байдуже, звідки ті імена бралися. Кажуть, деякі жінки їдять щось дивне під час вагітності. Сестра Томмі Гормлі їла вугілля, коли була вагітною, а моя Ма вигадувала імена.

Гадаю, життя Ма було доволі нудним, адже вона вагітніла роки поспіль. Їй треба було чимось урізноманітнити свої дні, тож вона придумувала дивні імена. А може, це був її спосіб

* Йдеться про Джонатана Кімбла «Дж. К.» Сіммонса – американського актора. Прославився ролями у фантастичній трилогії Сема Реймі «Людина-павук» та драмі «Одержимість».